

Jeg sigter herved til Brysseler Konventionen. Men denne er dog endnu ikke tiltraadt af Lande som Østerrig og Frankrig, og vi maa derfor regne med de Fakta, der foreligge den Dag i Dag. De vise, at vor Roeindustri arbejder under trykkede og besværlige Vilkaar, hvilket, vel at mærke, ikke skyldes, at vi ikke ere konkurrence-dygtige over for Udlandet: vore Fabrikker og den Stab, der er knyttet til dem, staa fuldt paa Højde med Udlandets Fabrikker. Det er udelukkende de uheldige Konkurrenceforhold, Eksportpræmiesystemet, der har drevet Sukkerproduktionen op til en ukendt og dræbende Højde, der er Aarsag til, at vore Fabrikker staa vaabenløse. Det eneste, vi have at gøre, er at udvikle vor Produktion yderligere og bringe Kvaliteten saa højt op som muligt. Det have vi naaet for Melassefoderets Vedkommende, til Gavn for Fabrikkerne og det danske Landbrug. Skulle vi nu stilles frit i Konkurrencen over for det Juks, vi faa fra Udlandet, ville begge lide et Tab, som de faktisk ikke kunne bære, hvis det virkelig skulde naa op til den Sum, jeg nævnte, og som jeg indrømmer maaske er sat noget højt. Bliver Varen værdiløs, vil Tabet dog sikkert beløbe sig til 700,000 Kr. Jeg haaber, at Lovforslaget, naar det kommer i Udvalg, maa blive behandlet ud fra den Synsvinkel, hvorfra jeg har tilladt mig at betragte det — den er ikke ensidig — og at det i modsat Fald maa forblive i Udvalget.

Holger Petersen: Det glædede mig meget, at det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal), skønt efter en hel Del Betæneligheder, dog tilraadede at arbejde for dette Lovforslags Fremme. Den højtærede Finansminister har i det andet Ting gjort Rede for, hvor uheldigt de nu-gældende Toldlovbestemmelser indvirke paa Skibsfarten og Skibsbyggeriet. Dette, at man ligefrem begunstiger Udlandet paa Indlandets Bekostning, bør absolut ophøre. Men det er dette, vor bestaaende Toldlov fører til, idet man efter den sælger billigere til Udlandet end herhjemme. De indenlandske Redere maa betale 5—6 pCt. højere Priser end den udenlandske Reder, der køber et Skib her og opnaar Toldgodtgørelse. Jeg beklager, at det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) ikke udtalte sig om Formen for det foreliggende Forslag; jeg havde haabet, at han, da han i sin Tid i Toldkommissionen havde sluttet sig til det Forslag, der var fremme der, nu ogsaa havde sagt et Par

venlige Ord om, at han stod paa sit gamle Stade. Det er nemlig saa, at medens det foreliggende Forslag viser Retfærdighed mod Skibsfarten og Skibsbyggeriet, begaar det samtidig en meget betydelig Uretfærdighed mod al andet dansk Haandværk og Industri, ja, endog mod vore Skove og vor Træproduktion. Et Skibs Indretning og Udrustning kræver jo Arbejde fra omtrent alle mulige Haandværk og al mulig Industri, en Mangfoldighed af Artikler og Materiale behøves dertil. Derfor berøres saa at sige alt Haandværk og Industri af det foreliggende Forslag. Men det er højt uheldigt, at man, naar man saaledes søger at hjælpe vore Skibsværfter over de Mangler, der klæbe ved Toldloven, da samtidig begaar en ny Uretfærdighed ved at stille den øvrige Industri blot for Udlandets Konkurrence. Det er ikke alene det, at der saa at sige er sat en Præmie paa at købe alt muligt i Udlandet. Men naar saa Haandværk og Industri benytter toldpligtigt Materiale til deres Produktion, opnaa de end ikke nogen Toldgodtgørelse og stilles derved i Virkeligheden paa samme Maade, som Skibsværfterne ere stillede i dette Øjeblik. Det er denne uheldige Side ved det foreliggende Toldlovsforslag, som jeg meget maa ønske rettet, og jeg kan i saa Henseende henvisse til, hvad der er foregaaet i Toldkommissionen, hvor alle Medlemmerne vare enige om et andet Forslag. Dette har man kendt i det Toldudvalg, der var nedsat i Folketinget, og man har i den Anledning henvendt sig til den højtærede Finansminister, men faaet det Svar, at det var mindre heldigt at beregne Godtgørelsen paa den af Kommissionen foreslaaede Maade, naar ikke samtidig en almindelig Toldrevison fandt Sted, idet Procentens Størrelse maatte være afhængig af de gældende Toldsatsers Størrelse. Det forekommer mig, at man vilde komme ud over en Del Vanskeligheder, naar man i Stedet for det foreliggende Forslag antog Toldkommissionens Forslag, om hvilket der som sagt var fuldstændig Enighed. Man tager derved berettigede Hensyn til den øvrige Industri; man fastsætter Procenttallets Maksimumsgrænse, men ikke selve Procenttallet, som det overlades Toldvæsenet at bestemme efter de gældende Toldsatser og efter nærmere Undersøgelse. Dette vilde man ogsaa kunne gøre under de nuværende Forhold. De Beregninger, som i sin Tid bleve foretagne, ere jo til Stede og ville kunne benyttes igen med de Ændringer, som Hensynet til Konjunk-